

Från HQ och hem!

Det har nu gått över två månader sedan min förra lilla rapport och man kan ju undra varför det dröjt till nu innan nästa kom? En stor orsak är det faktum att jobbet på HQ inte ger dom "där" riktiga intrycken som är intressanta att förmedla. Vardagen i Islamabad är ganska rutinartad – vakna till moskén vid 05.00, somna om, vakna 06.15, göra sig i ordning o åka iväg till HQ kl 07.00. Hugga tag i alla ärenden, kanske en order skall skrivas, ledighetsansökningar, betyg o omdömen, logistikrapportering etc... Lunch vid 12.00 o därefter fortsätta sitt arbete och vid 15.00 går Pradon hem. En löptur eller promenad när man kommit hem, kanske gå upp på marknaden eller centrum... Äta middag, kolla TV eller DVD en sväng, maila lite och sedan var dagen slut...

Denna berättelse har jag döpt till "Från HQ och hem" och berättar lite om vägen hem från HQ en söndag i mars. Det blir också en hel del bilder...

Jag åkte på en 18-dagars leave i feb o mars som i slutänden blev 21 dagar – tre veckor ledigt hemma. Orsaken till det var att Islamabad flygplats stängdes samt att man stängde alla infarter, med containrar, till Islamabad pga den sk Long march – en protestmarsch i hela Pakistan med slut i Islamabad. Jag blev inte ledsen för dessa tre extra dagar...

Men innan jag åkte hem så var det avtackning av en av de civila som skulle sluta och som hade fått en ny befattning i – Sudan! Här är lite bilder från det och även en bild på mig och Paolo!

En söndag bestämde jag mig för att springa hem från HQ för att se hur staden tar sig ut i det perspektivet – i normalfallet så ser man staden mest inifrån en Prado och att springa kanske kunde ge en annan upplevelse samtidigt som man fick lite motion – nytta o nöje i en perfekt kombination...

Innan jag gav mig av tittade jag in till min Italienske kollega Sebastiano i hans lilla hytt.

En bild av vakterna utanför HQ innan löpningen började.

För att förstärka och öka upplevelsen och känslan av att vara en åskådare så hade jag valt att ha Red

Hot Chillippers i som ledmotiv i min lilla dokumentär. Det är en märklig känsla att passera genom staden med musik i öronen och springa förbi getter, kossor, tältbostäder, människor som bara tittar på en.

Här har vi en av stadens invånare som lite trött betraktar mig och undrar vad jag är för en filur o det kan man ju undra...

En vanlig syn, tältbostad och tvätten hänger på tork. Kanske det ligger någon i tältet och tar sig en liten eftermiddagslur...

Lite moskéer finns det mycket av och att samtidigt höra Californication flöda ur lurarna samtidigt som det är böneutrop, ja då är upplevelsen total – åtminstone för mig. Det är dom här små händelserna som skapar minnen för livet och som jag uppskattar så mycket.

Man får också perspektiv på sin egen tillvaro när man springer förbi tältbostäder – en del är lite finare och en del är lite sämre... Här kan man, och det gör jag, drabbas av funderingarna om

orättvisor o otur. Några har tur att födas i rätt del av världen, en del är hänvisade till att leva i tält och jag springer och upplever saker för mitt egna nöjes skull...

Det är i alla fall skönt att veta att man är bevakad nästan var man springer – överallt står det soldater och poliser – i varje gathörn och gatukorsning finns det checkpoints som kollar fordon, cyklar, motorcyklar o mopeder.

Den här soldaten poserade glatt för mig annars kan det vara lite känsligt att ta bilder på personer – speciellt kvinnor o soldater! Men jag frågade innan...

Här ett litet bostadsområde – även här hängde tvätt på tork. Just i detta område så brukar jag faktiskt

varje morgon se en liten drake som någon flyger med. Ett ganska väl utbrett fenomen – att flyga drake. Under talibanstyret i Afghanistan förbjöds drakflygning men jag tror att jag är den enda som inte läst just boken ”Att flyga drake...”. Jag må väl göra det när jag kommer hem...

Ja här har vi ytterligare en liten Islamabadbo och en hel familj!

Hoppla, mitt i maten visst!!!

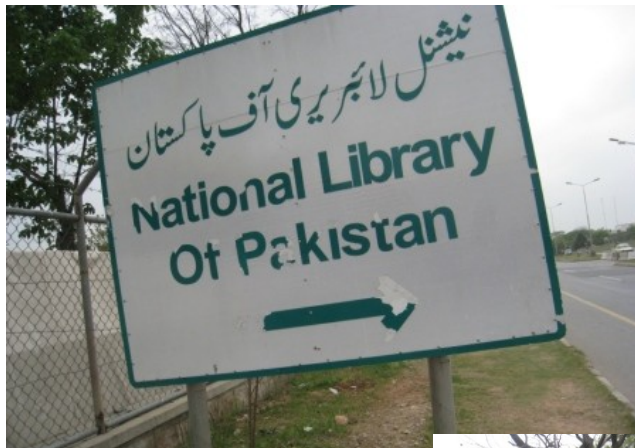
Och man tänker på bilsäkerheten också vilket känns tryggt

Här kommer ett litet skyltkollage utan vidare kommentarer. Men vi börjar med en kämpande cyklist vilket är en vanlig syn.

Skylltar i Islamabad....

Området närmast presidentpalatset utgörs egentligen av slutet av den stora paradgatan som löper genom Islamabad. Här finns gräsläktare så att man kan sitta och se när den Paikstanska försvarsmakten rullar förbi med sina tanks o kärnvapen – ungefär som beridna högvakten!

Här ser vi själva palatset och den skarpsynte ser de AIK-färgad betonggrisarerna som utgör en avspärkning så man inte kan komma för nära med fordon till palatset. När det är riktiga demonstrationer på gång så spärrar man av med hela containrar – effektivt må jag säga. Det var det man gjorde när jag! skulle hit. Alla Islamabads tillfartsvägar spärrades av med containrar – det gick inte att ta sig in samt att även flygplatsen var avstängd – och jag fick tre dagar till hemma!

Det finns ett shoppingområde som ligger längs med huvudgatan som heter Blue Area av någon märklig anledning. Här finns skräddare, vitvaruaffärer, mobiltelefonsaffärer, datoraffärer – ja det mesta. Men byggnaderna är ganska konstiga...

Just det, det finns mycket laser- o transplantationskliniker...

Det finns självklart tältbostäder mitt på trottoaren också...

En av de riktigt farliga sakerna i Islamabad är dessa hål som finns överallt och att vara ute när det är mörkt är inte tillrådligt.

Nu har jag kommit till Saudi Pak Tower och jag skall bara springa runt hörnet så är jag nästan hemma...

Här är jag på Marvi road och många hus har väldigt mycket blommor vilket ger en skön färklick i det annars ganska gråa Islamabad. Klimatet här är gynnsamt för växtodling – mycket regn o sol!

Aha, gata 44 och jag är hemma, skönt... 40 minuter tog det...

... och här tar vakten Shahim emot och öppnar grinden.

Det var en skön löptur en söndag i mars från HQ och hem och som tog 40 min.

En dusch och sedan skall jag nog knalla upp vårt Markaz och klippa mig och det får ni läsa i nästa berättelse.

Islamabad i Mars 2009